

امید شماره ۲

نشریه بازنشستگان فلز کار-مکانیک

تابستان ۱۳۹۸

وزیر رفاه و معاونش علیه مزدبگیران محرومان و بازنشستگان

معاون وزیر رفاه گفت: به اعتقاد نهادهای جهانی شمار افرادی که فقیران مطلق هستند در ایران ۴ درصد کل جمعیت است اما به باور ما این رقم ۲ درصد است؛ یعنی ۲ درصد (حدود ۱,۶ میلیون نفر) هستند که درآمدهاشان تکافوی خرید غذا را نمی کند.

دعوا بر سر یک ونیم میلیون نفر فقیر مطلق است؟؟؟

«فقیر مطلق یا فقیری که در آستانه فقیر مطلق شدن است» برای سیاستمداران فقط در حکم بازی با کلمات هستند ولی برای مردم مساله مرگ و زندگی است.

دهکهای میانی هر دم امکان سقوطشان به زیر خط فقر و تبدیل شدنشان به فقیر مطلق بیشتر میشود باید پرسید که " جناب معاون وزیر! بازنشستگان و مزد بگیران با درآمدی که کفاف یک هفته را هم نمیدهد در آستانه فقیر شدن می بینند و یا هنوز فشار بیشتری لازم است تا به فقر مطلق برسند؟؟؟ از سوی دیگر جناب شریعتمداری وزیر رفاه! به بازنشستگان توصیه می کنند که کاری به شرکتهای متعلق به صندوق بازنشستگی نداشته باشند!!! حساسیت نشان ندهند!! بگذارید این شرکتهای هزینه بر به "غیر" واگذار شوند و شرشان از سر شما باز شود!!! در فضای مجازی اعتراض کنید!! با نماینده های نجومی بگیر مجلس در تعامل باشید!!

بقیه در صفحه ۳

«عدم وصول طلب صدها هزار میلیاردی از دولت»

مهمترین چالش سازمان تامین اجتماعی عدم وصول طلب صدها هزار میلیاردی از دولت است. دولت با پرداخت نکردن بدهی های سنگین خود به تامین اجتماعی، تعادل میان منابع و مصارف این سازمان بیمه گر را به هم ریخته است.

حال با همکاری مدیران سازمان و برخی از نمایندگان مجلس، تلاش دارد با سخت تر کردن شرایط بازنشستگی و کاستن از میزان مستمری پرداختی به بازنشستگان (طرح ارتجاعی پارامتریک) ، زیان های ناشی از پرداخت نکردن سهم بیمه تکلیفی قانون به دولت را از جیب کارگران پرداخت کند.

اهداف مشترک بازنشستگان تامین اجتماعی، کشوری و لشکری

اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب سال ۱۳۸۶ و برون رفت از خط فقر با دریافت حقوقی برابر با ۷ میلیون تومان با تاکید بر افزایش سالانه حقوق ها متناسب با نرخ تورم واقعی

درمان رایگان و بیمه کارآمد به جای بیمه تکمیلی برای شاغلان و بازنشستگان

شفاف سازی وضعیت صندوق های بازنشستگی و برگرداندن سرمایه های اختلاس شده به صندوق ها.

نظارت نمایندگان واقعی و منتخب بازنشستگان بر صندوق ها ضرورت دارد

اجرای همسان سازی حقوق بازنشستگان و شاغلان

پرداخت کلیه بدهی های دولت به صندوق تامین اجتماعی و سایر صندوق های بازنشستگان

حق ایجاد و به رسمیت شناختن هر گونه تشکل مستقل، تجمع، تحصن و اعتصاب

بازنشستگی در استرالیا

حداقل ۱۰ سال در این کشور زندگی کرده باشند حقوق بازنشستگی دولتی را دریافت می‌کنند و قرار است این سن تا سال ۲۰۲۳ میلادی به ۶۷ سال برسد. این برای افرادی که حتی در ۵۵ سالگی وارد استرالیا می‌شوند مزیتی مهم برای جذب مهاجر است.

در سال ۲۰۱۱ میلادی بالغ بر ۶۰ درصد از ساکنان این کشور شامل این طرح می‌شدند و حداقل دریافتی ماهانه آنها برابر با ۷۷۶ دلار استرالیا (یعنی ۵ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان) بود. این مبلغ به سالمندان مجرد داده می‌شد و ۶۳,۵ دلار استرالیا (برابر با ۴۳۷۰۰۰

تومان) برای خرید دارو به آنها پرداخت می‌شد. البته برای بخشی از سالمندان معافیت‌های دارویی و درمانی هم لحاظ شده بود. اما سالمندان متأهل هر یک ۵۸۵,۵ دلار استرالیا در ماه (معادل ۴ میلیون تومان) دریافت می‌کنند که مجموع

دریافتی هر دو فرد خانواده به هزار و ۱۷۱ دلار استرالیا (معادل ۸ میلیون تومان) می‌رسد.

هم چنین افراد بالای ۶۰ سال در استرالیا می‌توانند از تخفیفات ویژه‌ای برای مسافرت‌های درون‌شهری و برون‌شهری برخوردار باشند و در خریدهای خرده‌فروشی هم امتیازهایی دریافت خواهند کرد. از طرف دیگر سالمندانی که در این کشور زندگی می‌کنند، بر طبق نظر سازمان‌های بازنشستگی می‌توانند از خدمات مراقبت‌های خانگی یا مراقبت در مراکز نگهداری سالمندان برخوردار شوند.

کشور استرالیا با هدف جذب حداکثری افراد برای زندگی در این کشور، سیستم‌های حمایتی زیادی ایجاد کرده، که حمایت از سالمندان هم بخشی از آن است. در سال ۲۰۱۵ میلادی ارزش سیستم رفاهی کشور استرالیا برابر با ۱۵۰ میلیارد دلار بود. مطالعات نشان می‌دهد حمایت‌های زیاد دولت در قالب نظام بازنشستگی از سالمندان در این کشور سبب شده است تا افراد در این کشور عمری طولانی‌تر داشته و تا سال‌های پایانی عمر خود از

سطح سلامت بالاتری برخوردار باشند. این سلامت هم می‌تواند بهتر بودن وضعیت جسمی و هم بهتر بودن شرایط روانی را شامل شود که برای داشتن یک زندگی سالم ضروری است. در سال ۲۰۱۳ میلادی شمار افراد بالاتر از ۶۵ سال در استرالیا ۵۳۳ هزار نفر

بیشتر از سال ۲۰۰۸ میلادی بود و ۱۷ درصد از افراد بالاتر از ۴۵ سال در این کشور اعلام کردند تا بعد از ۷۰ سالگی کار خواهند کرد، زیرا از نظر جسمی و روانی توانایی لازم برای کار کردن را دارند. در سال ۲۰۱۲-۲۰۱۳ میلادی نیمی از مردان بازنشسته و یک‌چهارم زنان بازنشسته مستمری‌های بازنشستگی دولتی را به عنوان اصلی‌ترین منبع درآمد خود ذکر کردند. این در حالی است که شمار افرادی که تنها به درآمد بازنشستگی برای تأمین معاش تکیه داشتند، در سال ۲۰۰۰ میلادی از ۴۵ درصد کمتر بود. نکته جالب این است که افراد بالاتر از ۶۵ سال که

**تامین اجتماعی حاصل دسترنج
نسل‌های کارگران حق بیمه پرداز
می باشد و خصوصی سازی (فروش
اموال کارگران و بازنشستگان) در
شستا به هر شکل و صورت محکوم
و ممنوع است.**

ادامه وزیر رفاه و معاونش از صفحه یک

واقعا برای بازنشستگان چه راه حل دیگری
باقیمانده است؟

وزیری که دلسوز و نگران بخش خصوصی رانت خوار است و برنامه ریزی میکند که شرکتهای متعلق به بازنشستگان را به بهانه ضرر دهی به ده ها برابر زیر قیمت واقعیشان از چنگشان در آورد وزیری که بازنشستگان را به کانونهای گندیده حواله میدهد و آنها را تشویق به اعتراض خنثی و نا امید کننده در فضای مجازی میکند و یا به مجلس نجومی بگیرها امیدوارشان میکند! این وزیر و دم و دستگاه وزارت کار (وزارت سرمایه) و همه سیاستهای اقتصادی دولت و حکومت تمام عزم و اراده خود را برای تسلط بازار آزاد بر اقتصاد مملکت از طریق خصوصی سازی بسیج کرده اند و در این راه از نتایج ویران کننده آن و کشاندن هرچه بیشتر اقشاری از مردم به فقر مطلق ابائی ندارند.

پی نوشت: این یک جنگ اقتصادی تمام عیار علیه مزدبگیران، بازنشستگان و اکثریت مردم است. در نتیجه هیچ راهی جز اعتراض و مقابله همه جانبه با این رویکرد نئولیبرالی در ایران برای مزدبگیران، محرومان و بازنشسته ها نمانده. مبارزه ای بی وقفه و گسترده علیه سیاستهای ریاضتی که مستقیما " هست و نیست ما را نشانه رفته است. سیاستهایی که توسط مردم باید به زباله دانی تاریخ ریخته شوند.

چرا با خصوصی سازی مخالفم

کارگر فولاد: من می خواهم تولید کنم. با بذل و بخشش اموال بوجود آمده توسط من و امثال من به اطرافیان حاکمان مخالفم. این یک اختلاس است که من تولید کنم نفعش را فقط دیگران ببرند. با خصوصی سازی مخالفم.

معلم: مدارس را که خصوصی کردند. عده ای پولدار تعلیم می بینند و عده ای با نداشتن پول نمی توانند آموزش کافی ببینند. همین باعث می شود پولداران در موقعیت بهتر و فقرا بازهم در مرتبه پایینتری قرار بگیرند. این امر باعث تداوم و باز تولید بی عدالتی می شود، بی عدالتی هم یعنی بیکاری، فقر، فساد و بدبختی بیشتر... پس از خصوصی کردن بیزارم.

کارگر اتوبوس رانی: وقتی واحد اتوبوسرانی خصوصی شود، صاحبان آن سعی می کنند خرج کمتر و دخل بیشتری داشته باشند. لاستیک های فرسوده، ماشین ترمز بریده، راننده ی خسته عواقب بدی را رقم می زند که دیدیم. پس با خصوصی کردن مخالفم.

پرستار: وقتی اختیار سلامتی فرد افتاد دست فرد، مرده را می برند اتاق عمل و بیرون می آورند، پول عمل انجام نشده از فامیلش می گیرند. اصلا با روح پزشکی در تناقض است، استفاده از ابزارآلات بی کیفیت، قناعت در به کار بردن وسایل مورد نیاز، بازی با جان انسان ها و کاهش شخصیت انسانی در قبال پول، اول پول بعد عمل و غیره. صدها گرفتاری دیگر در پی خواهد داشت، چه نیازی است که سرنوشت سلامتی جامعه را به خطر بیندازیم. در حالی که همه امکانات فراهم شده به وسیله جامعه بوده. با خصوصی سازی مخالفم.

بقیه در صفحه چهار

خواسته بازنشستگان: درمان رایگان و کار آمد، بجای بیمه تکمیلی

نانمان را خودمان بپزیم!

عدالت، نان مردمان است گاه فراوان است، گاه کمیاب
گاه خوشمزه است، گاه بدمزه.
وقتی نان نایاب شد، گرسنگی حکمفرما می‌شود
وقتی نان بد شد، نارضایتی حکمفرما می‌شود

عدالت بد را دور بیانداز!

که بی دانش و عشق آن را ورز داده و پخته‌اند!
بی چاشنی‌ست و لبه‌اش سوخته است!

عدالت بیات را دور بیانداز! که بس دیر می‌رسد!
اگر نان مرغوب و فراوان باشد می‌شود بقیه‌ی غذا را نادیده
گرفت

نمی‌توان همه‌چیز را یک‌باره و به فراوانی داشت
اگر از نان عدالت بخوریم،

کارها چنان انجام می‌گیرد که فراوانی از قبیل آن حاصل می‌آید.
همان‌گونه که به نان روزانه محتاجیم
به عدالت روزانه نیز نیازمندیم
حتی بارها در روز بدان نیازمندیم.

از بام تا شام، به وقت خوشی و به هنگام کار
که بدل به لذت می‌شود به روزگار سختی و شادمانی .
مردمان به نان روزانه و سالم عدالت نیازمندند
پس اکنون که نان عدالت تا بدین حد اهمیت دارد

دوستان!

چه کس باید آن‌را بپزد؟ چه کس نان دیگر را می‌پزد؟
نان عدالت را نیز چون هر نان دیگری باید مردمان خود بپزند.
فراوان و دردسترس و روزانه ...

«برتولت برشت»

بقیه چرا با خصوصی سازی مخالفم

دانشجو: منابع زیادی است که برای جامعه تولید ثروت
می‌کند، این ثروت متعلق به همه مردم است. من هم
که اینجا درس می‌خوانم برای خدمت کردن در جامعه
است. چه نیازی است که من به سختی از پدرم که ندارد
بگیرم و به حساب اشخاصی که نه ایشان را دیده‌ام و نه
بده و بستانی داشته‌ام واریز کنم. امکاناتی که متعلق به
جامعه است آنقدر است که من هم بتوانم درس بخوانم.
دانشگاه‌ها باید ملی شده و تجمیع گردند و به جای
هزینه کردن های کم بازده آنها را صحیح مدیریت
بکنند.

بازنشسته: بیش از سی سال زحمت کشیدم برای
جامعه، حال که نوبت آموزش بچه من است یا نوبت کار
بچه من است. باید پول بدهد و یا برده کارفرما و نماینده
صاحب ملک شود. اصلاً که برای من قابل قبول نیست.
جامعه توان و وظیفه دارد که امکانات برای بچه های من
فراهم کند. اگر صاحب منصبان که حامی صاحبان ملک
های واگذار شده از طرف خودشان با برنامه ریزی به نفع
خودشان و شرکایشان که همان صاحبان صنایع و معادن
و غیره ی واگذار شده هستند عمل نکنند. طولی نخواهد
کشید که به خواری عزل و به دست عدالت جامعه
خواهیم سپرد.

حقوق ماهیانه بازنشستگی چگونه محاسبه میگردد؟

پاسخ: جمع دستمزد مشمول کسر حق بیمه ی ۲

سال آخر منتهی به بازنشستگی، تقسیم بر ۲۴

حاصل آن ضربدر مدت سابقه ، تقسیم بر ۳۰